

Ποιος είναι ο Sir Timothy Berners-Lee OM, KBE, FRS, FEng, FRSA

Ο Tim Berners-Lee γεννήθηκε το 1955 στο Λονδίνο της Αγγλίας. Αποφοίτησε το 1976 από το Queen's College του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης. Στην διάρκεια των σπουδών του κατασκεύασε το πρώτο υπολογιστή του από συγκολλητική ουσία, λογικές πύλες, έναν επεξεργαστή M6800 και μία παλιά τηλεόραση.

Στην συνέχεια εργάστηκε για δύο χρόνια στην γνωστή εταιρεία κατασκευής τηλεπικοινωνιακού υλικού Plessey Telecommunications Ltd. Αντικείμενο της απασχόλησης του ήταν τα κατανεμημένα τηλεπικοινωνιακά συστήματα και η τεχνολογία barcode.



Από το 1978 έως το 1980 συνέχισε την επαγγελματική του καριέρα στην εταιρεία D.G Nash Ltd όπου και συνέγραψε λογισμικό για έξυπνους εκτυπωτές και ένα πολυεπεξεργαστικό λειτουργικό σύστημα.

Για ενάμισι χρόνο εργάστηκε ως ανεξάρτητος σύμβουλος τεχνολογίας. Έξι μήνες από αυτό το χρονικό διάστημα (Ιούνιος – Δεκέμβριος 1980) απασχολήθηκε ως σύμβουλος τεχνολογίας λογισμικού στο διάσημο Ινστιτούτο Φυσικής CERN και συγκεκριμένα στο European Particle Physics Laboratory στην Γενεύη της Ελβετίας. Κατά την διάρκεια της παραμονής του στην Ελβετία κατασκεύασε για προσωπική του χρήση το πρώτο λογισμικό αποθήκευσης πληροφορίας που περιλάμβανε τυχαίες συσχετίσεις. Το πρόγραμμα αυτό ονομάστηκε "Enquire" και δεν δημοσιοποιήθηκε ποτέ, αλλά αποτέλεσε την εννοιολογική βάση της μελλοντικής ανάπτυξης του World Wide Web.

Από το 1981 έως το 1984 εργάστηκε στην εταιρεία *Image Computer Systems Ltd* του John Poole ως υπεύθυνος αρχιτεκτονικής σχεδίασης. Η εργασία του περιελάμβανε την δημιουργία real time control firmware, λογισμικό γραφικών και τηλεπικοινωνιών και μία πρωτογενή γλώσσα μακροεντολών.

Το 1984 λαμβάνει υποτροφία στο CERN, με σκοπό να εργασθεί στα κατανεμημένα συστήματα ελέγχου και συλλογής επιστημονικών δεδομένων σε πραγματικό χρόνο. Ανάμεσα σε άλλα θέματα, απασχολήθηκε στο λογισμικό σύστημα FASTBUS και σχεδίασε ένα ετερογενές εξ' αποστάσεως σύστημα διαχείρισης κλήσεων.

Το 1989 πρότεινε ένα οικουμενικής κλίμακας έργο με βάση το υπερ-κείμενο, γνωστό ως World Wide Web. Η πρόταση αυτή βασίστηκε στην προγενέστερη εργασία για το "Enquire" και είχε

σχεδιαστεί για να επιτρέπει την ανθρώπινη συνεργασία με τον συνδυασμό γνώσης σε έναν ιστό από αρχεία υπερκειμένων. Κατασκεύασε τον πρώτο εξυπηρετητή (server) World Wide Web ("*httpd*") και τον πρώτο πελάτη (client) με την ονομασία "*WorldWideWeb*" που αποτελούσε έναν φυλλομετρητή/συντάκτη WYSIWYG υπερκειμένων σε ένα περιβάλλον NeXTStep. Η εργασία αυτή ξεκίνησε τον Οκτώβριο του 1990 και το πρόγραμμα "*WorldWideWeb*" ενεργοποιήθηκε για πρώτη φορά μέσα στο CERN τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους. Στο ευρύ φάσμα του Διαδικτύου εφαρμόστηκε από το καλοκαίρι του 1991.

Από το 1991 έως το 1993, ο Tim συνέχισε να εργάζεται στην σχεδίαση του Web, αξιοποιώντας τις παρατηρήσεις και τα σχόλια των χρηστών από όλο το Διαδίκτυο. Οι αρχικοί ορισμοί των URIs του HTTP και της HTML τροποποιήθηκαν και έγιναν αντικείμενο ευρείας συζήτησης με την εξάπλωση της τεχνολογίας του Web.

Το 1994 ίδρυσε το World Wide Web Consortium (W3C) στο Εργαστήριο Πληροφορικής του MIT (LCS). Από τότε μέχρι σήμερα είναι διευθυντής του W3C, ενός φορέα που συντονίζει την παγκόσμια διάδοση του Web και συνεργάζεται με το ERCIM στην Ευρώπη και το Πανεπιστήμιο του Keio στην Ιαπωνία. Η αποστολή του W3C είναι να οδηγήσει το Web στο μέγιστο των δυνατοτήτων του, αναπτύσσοντας πρωτόκολλα και οδηγίες που εξασφαλίζουν την μακροπρόθεσμη ανάπτυξη του.

Το 1999 ο πρώτος κάτοχος της έδρας 3Com Founders chair στο LCS το οποίο συγχωνεύθηκε με το Εργαστήριο Τεχνητής Νοημοσύνης και εξελίχθηκε σε "CSAIL". Σήμερα ως ανώτατος ερευνητής του CSAIL, διευθύνει την Ομάδα Αποκεντρωμένης Πληροφορίας (DIG)¹.

Τον Δεκέμβριο του 2004 εκλέχθηκε καθηγητής στο Τμήμα Πληροφορικής του Πανεπιστημίου του Southampton στην Βρετανία. Από το 2006 συν-διευθύνει την Ερευνητική Πρωτοβουλία για την Επιστήμη του Web (WSRI)². Το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας είναι το πρώτο γραπτό κείμενο στα πλαίσια της πρωτοβουλίας αυτής.

Τον Μάρτιο του 2007 παρουσίασε το μέλλον του Web σε εξειδικευμένες επιτροπές του Αμερικάνικου Κογκρέσου, στην πρώτη από μία σειρά συναντήσεων για το Ψηφιακό Μέλλον των Ηνωμένων Πολιτειών.

Είναι συντάκτης δεκάδων επιστημονικών άρθρων, βιβλίων και επιστημονικών κειμένων, ενώ έχει λάβει πλήθος τιμητικών διακρίσεων όπως αυτή του Sir από την Βασίλισσα της Μεγάλης Βρετα-

¹ Decentralized Information Group.

² Web Science Research Initiative, www.webscience.org.

νίας. Οι ομιλίες του ανά τον κόσμο γνωρίζουν μεγάλη απήχηση και θεωρείται από τους σημαντικότερους επιστήμονες των τελευταίων ετών.

Διακρίσεις

1995:

Βραβείο Καινοτομίας του Ιδρύματος Kilby

Βραβείο καλύτερου λογισμικού της ACM

Βραβείο Prix Ars Electronica

Ανώτατος έπαινος της Βρετανικής Ακαδημίας Πληροφορικής

1997:

Έπαινος από την Βρετανική Αυτοκρατορία

Βραβείο Koji Kobayashi της διεθνούς ένωσης Μηχανικών IEEE

Μετάλλιο Duddell του Ινστιτούτου της Φυσικής

Έπαινος διακεκριμένων υπηρεσιών της Ένωσης Διαδραστικών Υπηρεσιών

Βραβείο Καινοτομίας MCI Computerworld/Smithsonian

Διεθνές Βραβείο στις τηλεπικοινωνίες του Ινστιτούτου Columbus

1998:

Βραβείο Charles Babbage

Μετάλλιο Mountbatten Medal του Εθνικού Συμβουλίου Ηλεκτρονικών

Βραβείο επιστημονικού επιτεύγματος του Λόρδου Lloyd του Kilgerran

Βραβείο τεχνολογικής αριστείας του περιοδικού PC Magazine

Υποτροφία MacArthur

Βραβείο τεχνολογίας Eduard Rhein

Επίτιμος μέλος του Ινστιτούτου Ηλεκτρολόγων Μηχανικών

Ανακηρύχθηκε ως ένας από τους καλύτερους 100 επιστήμονες του αιώνα από το περιοδικό TIME

Βραβείο παγκόσμιου τεχνολογικού επιτεύγματος στις επικοινωνίες

Επίτιμο μέλος της Ένωσης Τεχνικών Επικοινωνίας

2000:

Βραβεία Paul Evan Peters, Educause and CNI

Ανώτατο βραβείο του Ιδρύματος Electronic Freedom

Ανώτατο βραβείο George R Stibitz

Ειδικό βραβείο για την εξέχουσα συνεισφορά του από το Διεθνές Φόρουμ Τηλεόρασης

2001:

Μετάλλιο Sir Frank Whittle της Βασιλικής Ακαδημίας Μηχανικής

Υπότροφος της Βασιλικής κοινότητας

Μέλος της Αμερικάνικης Ακαδημίας Τεχνών και Επιστημών

2002:

Βραβείο του Ιδρύματος Επιστήμης και Τεχνολογίας της Ιαπωνίας
Πρίγκηπας του Ιδρύματος Asturias για την επιστημονική και τεχνολογική του έρευνα
(μαζί με τους Larry Roberts, Rob Kahn και Vint Cerf)
Υπότροφος του Ιδρύματος Guglielmo Marconi
Μετάλλιο Albert της Βασιλικής Ακαδημίας Τεχνών, Τεχνολογίας και Εμπορίου

2004:

Ιππότης (Sir) του Βρετανικού Θρόνου για την οικουμενική διάδοση του Διαδικτύου
Βραβείο Τεχνολογίας της Χιλιετίας
Ειδικό βραβείο της Αμερικάνικης Ένωσης Πληροφορικής Επιστήμης και Τεχνολογίας
Μέλος της Αμερικάνικης Φιλοσοφικής Ένωσης

2005:

Βραβείο Common Wealth για τις διακεκριμένες υπηρεσίες στην μαζική επικοινωνία
Βραβείο Die Quadriga

Βραβείο μέγιστου επιτεύγματος της εφημερίδας Financial Times

2006:

Μετάλλιο επίτιμου προέδρου του Ινστιτούτου Φυσικής

2007:

Βραβείο τιμής του Βρετανικού Θρόνου
Βραβείο Charles Stark Draper της Εθνικής Ακαδημίας Μηχανικής
Μετάλλιο Lovelace της Βρετανικής Ακαδημίας Πληροφορικής
Βραβείο D&AD President's για την Καινοτομία και την Δημιουργικότητα
Βραβείο MITX (Massachusetts Innovation & Technology Exchange)
Εξωτερικός συνεργάτης της Εθνικής Ακαδημίας Μηχανικής

Τιμητικά Πτυχία:

Parsons School of Design, New York (D.F.A., 1995)
Southampton University (D.Sc., 1995)
Essex University (D.U., 1998)
Southern Cross University (1998)
Open University (D.U., 2000)
Columbia University (D.Law, 2001)
Oxford University (D.Sc., 2001)
University of Port Elizabeth (DSc., 2002)
Lancaster University (D.Sc., 2004)